

lem vilde være med i Arbejdet for et udjævne den Klasseforskel, skal jeg være villig til at strække mig umaadelig vidt med Hensyn til Forhandling. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Ringkøbing vil være med til en Ordning, som er saadan beskaffen, at vi faa en fælles Skole for Hærens faste Befalingsmænd, og saaledes, at alle, som have gennemgaaet denne Skole, kunne naa de forskellige Befalingsmandsgrader, f. Eks. til Kaptajn. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil være med til en Ordning, som mere har til Hensigt at uddanne Befalingsmænd i Hæren end at uddanne Balkavallerer og Hofkavallerer. Hvis det ærede Medlem vil være med til dette, skal han faa al den Hjælp, jeg er i Stand til at yde ham. Men jeg gør mig ganske vist ingen Illusion i saa Henseende. Jeg har set, at den Udvikling, det ærede Medlem undergaar, stiler i ganske anden Retning. Jeg tror, at Hæren har været i Stand til at udøve nogen Indflydelse paa det ærede Medlem i saa Henseende, og Hæren, det er Officererne. Der er aldrig noget Menneske, der, naar han nævner Hæren, tænker paa Underofficererne. Naar Hæren bliver nævnt i den Betydning, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) nævnte den nu, er det Officererne, eller de højere Officerer, maaske Generalstaben i Særdeleshed. Nej, som sagt, det ærede Medlems Udvikling gaar i en anden Retning. Jeg hørte ham forleden Dag, da han holdt sit første Foredrag om de foreliggende militære Forslag, ligefrem logre for Kongehuset. Kongen er ansvarsfri. Hans Person er hellig og ukrænkelig. Vi have ingen Ret til at angribe ham, men saa synes jeg, vi ogsaa skulle have Lov til at blive forskaanede for alt for krybende Lovtaler.

Det ærede Medlem mente, at jeg vilde ikke omtale vort Forslag, og at jeg ikke ønskede, at det skulde komme paa Tale, naar vi kom ud paa Valgtribunerne. Jeg forstaaer ikke, hvorfra det ærede Medlem har den Opfattelse. Jeg har haft den Fornøjelse i det halve Aar, som er gaaet, siden Forsvarskommissionens Betænkning blev afgiven, at omtale dette Forslag paa mange Møder, og jeg har haft den Glæde at se, at der ikke mindst i Jylland har været udmærket god Jordbund netop for de Tanker, der ligge i det Forslag, som jeg har haft Fornøjelsen at være Medforslagsstiller af. Det ærede Medlem fra Ringkøbing har vist ingen Anelse om, hvad der gror ovre i Jylland i saa Henseende. Han vil nok faa det en Dag, om

ikke før, saa naar vi ere naaede til den 30. Maj i Aar.

Til det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) skal jeg sige, at jeg vil kun lige i Forbigaaende ofre ham et Par Ord (Chr. Reventlow: Tak!). Ja, det ærede Medlem takker mig nu, det kan være, han ikke gør det, naar jeg er færdig. Det kan ogsaa være, at jeg med en vis Grund kan sige: Ingen Aarsag! Jeg vil nemlig ganske kort vise, paa hvilken Maade det ærede Medlem fører sin Argumentation. Det ærede Medlem sagde om mine Medforslagsstillere og mig: „De have nok foretaget nogen Reduktion af forskellige Afdelinger, men der er to Afdelinger, som der endelig ikke maa røres ved. Det er Garden og Husarerne. De beholde mindst deres nuværende Styrke med Musik og det hele. Det gælder øjensynlig om, at den Dag, de Herrer indtage Pladserne deroppe, de da kunne have en ordentlig Eskorte“. Altsaa, Garden og Husarerne var det eneste, vi ikke rørte ved. Naar jeg hertil bemærker, at jeg i min Betænkning udtrykkelig har erklæret mig for Ophævelsen af Livgarden og Husarerne, tror jeg, man vil være i Stand til at vurdere det ærede Medlems kritiske Bemærkninger efter det, de ere værd. Jeg skal sige et Par Ord om Musikken ogsaa. Det ærede Medlem sagde, at Musikken var vi ømme over, den vilde vi beholde, og vi vilde i alt Fald dermed være i Stand til at blæse Fjenden et Stykke, og det lod til, at disse hans Udtalelser vandt noget Bifald, skal vi sige fra de sagkyndiges Side, det er maaske netop det, der karakteriserer Sagkyndigheden. Nu skulle De høre, hvordan det forholder sig med Musikken. Vi have i Øjeblikket i Hæren 339 Musikere. Reformpartiet foreslaar i sin Betænkning, at vi skulle have 301, Højre foreslaar 319 og de sagkyndige ogsaa 319. Jeg foreslaar 137. og naar Garden og Husarerne afskaffes, som jeg ønsker, bliver der tilbage 85. De kunne altsaa se, at det ærede Medlem har gjort lidt mere ud af Musikken, end jeg egentlig tror, han selv er tjent med. Saa tror jeg nok, jeg kan lade det ærede Medlem ligge foreløbig, den øvrige Del af hans Argumenter var akkurat af samme Art som disse.

Jeg vil saa sige et Par Ord til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted). Det ærede Medlem udtalte i Gaar i Anledning af mit Standpunkt, at det var umoralsk at bilde Befolkningen ind, at den har et Forsvar, som den i Nødens Stund, sagde han, kan